

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5Csp/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717202306
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2717202306.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: O. Š., D.. XX.XX.XXXX, N. F. Č.. XXX, XXX XX F., právne zastúpený: Sidor a partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, právne zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o zaplatenie 1.394 eur s prísľušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.394 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.394 eur od 23.12.2016 až do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred súdom druhej inštancie vo výške 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť titulom súdneho poplatku Slovenskej republike, na účet Okresného súdu Skalica sumu 83,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 15.3.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia bezdôvodného obohatenia vo výške 1.394 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.394 eur od 23.12.2016 do zaplatenia a tiež trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným dňa 3.8.2012 zmluvu - žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro č. XXXXXXXX so schváleným úverovým rámcom 2.400 eur, mesačnou splátkou 80 eur a úrokovou sadzbou 22,80 %. Zmluva neobsahuje náležitosti požadované Zák. č. 129/2010 Z.z. a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. V zmluve absentuje RPMN, preto by mal byť poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov. V zmluve nie sú uvedené poplatky. V zmluve nie je uvedená - rozpočítaná výška splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, nie je v nej uvedený termín zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Preto poskytnutý úver je z uvedených dôvodov úverom bez úrokov a poplatkov. Žalobca mal preto uhradiť žalovanému len sumu ktorú vyčerpal z úveru vo výške spolu 3.200 eur. Keďže žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 4.594 eur, zaplatil žalovanému na viac sumu 1.394 eur.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 16.1.2018 v ktorom uviedol, že vznáša námietku premlčania uplatneného nároku z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá plynie od každej jednotlivéj uhradenej splátky, preto každá zo splátok uskutočnená pred termínom 15.3.2015 je premlčaná. Zmluva o úvere je tvorená viacerými listinami ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou. Žalobca potvrdil oboznámenie sa s Obchodnými podmienkami, Cenníkom a úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou. Zmluva obsahuje RPMN uvedenú vo výške 26,07 %, poplatky boli žalobcovi účtované podľa Cenníka, resp. štandardného formulára európskych informácií

o spotrebiteľskom úvere ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Zmluva nemusí obsahovať rozpis jednotlivých splátok úveru. Výška úroku dohodnutého v zmluve sa nemenila. Žalobu žiadal zamietnuť, uplatnil náhradu trov konania.

3. Okresný súd Skalica rozsudkom č. k. 5Csp/63/2017-94 zo dňa 30.5.2019, vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 492,03 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 492,03 eur od 23.12.2016 až do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku II. vo zvyšku súd žalobu zamietol. Vo výroku III. žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 29,40 %, vo výroku IV. žalovanému vyslovil povinnosť zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Skalica sumu 29,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku titulom súdneho poplatku.

4. Na základe odvolania žalobcu a žalovaného proti rozsudku, Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 10Co/248/2019-336 zo dňa 30.10.2020 odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd Skalica v ďalšom konaní postupoval v súlade s právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Trnave.

5. Súd vykonal dokazovanie výpoveďou žalobcu, zmluvou o aktivácii bankomatovej karty Quatro (č. I. 5 spisu), výpismi z účtu k bankomatovej karte (č. I. 6-10 spisu), žiadosťou o zrušenie účtu (č.I. 12), predsporovou výzvou (č. I. 13 spisu), štandardnými európskymi informáciami o úvere (č.I. 28), schválením žiadosti o bankomatovú kartu (č.I. 29), obchodnými podmienkami (č.I. 31-32), Cenníkom (č.I. 33-36), a ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

6. Žalobca pri svojej výpovedi uviedol, že v roku 2012 mal vo VUB, a.s. účet. Od VÚB, a.s. mu bol doručený list, v ktorom bola nevyplnená žiadosť o aktiváciu bankomatovej karty a obálka na spätné zaslanie tejto žiadosti. Keďže vtedy potreboval finančné prostriedky, vypísal túto žiadosť o aktiváciu bankomatovej karty, t.j. to čo je v žiadosti o aktiváciu bankomatovej karty doplňované rukou písaným písmom, vypísal do žiadosti on. Túto žiadosť podpísal a zaslal ju naspäť VUB, a.s. Nebol informovaný o úroku a o poplatkoch, ktoré by mali byť spojené s používaním tejto karty. V súvislosti s touto žiadosťou si prečítal aj v bode 3 „tretí rámček“, kde je uvedená štandardná úroková sadzba 22,80 p.a., nič iné však od banky nedostal. Nepamätá si kedy mu následne bola vydaná platobná karta a akým spôsobom mu bola doručená. O výške úroku a poplatkoch sa dozvedel až z výpisov, ktoré mu začali chodiť. Na základe týchto výpisov potom robil úhrady na uvedený účet. Oznámenie o schválení žiadosti o bankomatovú kartu mu nebolo doručené. Po nahliadnutí do listiny (č. I. 29 spisu - Schválenie žiadosti) uviedol, že žiadna takáto listina mu doručená nebola. Platobnú kartu používal hneď od aktivácie tejto platobnej karty. Robil pomocou karty výbery z bankomatu. Po spočítaní týchto výberov celkovo to bolo 3.200 eur. Taktiež robil úhrady na túto kartu, celkovo to bolo za celé obdobie 4.594 eur. O výberoch a úhradách sú záznamy vo výpisoch z karty. On chcel tento účet a bankovú kartu zrušiť, a z toho dôvodu celú pohľadávku najskôr uhradil a potom účet zrušil. Z dôvodu zrušenia účtu urobil dňa 26.01.2015 jednorazovú úhradu v sume 1.879 eur. Túto sumu uhradil pre VUB a.s. na základe ich oznámenia, že takýto dlh ešte má uhradiť, aby mohla byť karta a účet zrušená.

On mal viac takýchto úverov a tieto posplácal. Až neskôr na internete našiel reklamu ohľadne právneho poradenstva, kde bolo uvedené, že mu bezplatne skontrolujú zmluvy, na základe ktorých mal úvery. Tejto firme zaslal svoje zmluvy, tieto ich preskúmali a odporučili mu právneho zástupcu, ktorý má prekontrolovať tieto zmluvy. Bol to JUDr. Sidor, za ktorým bol, a ktorý pozrel túto zmluvu a povedal, že zo strany žalovaného došlo k pochybeniu, a že mu vzniká nárok na vrátenie toho čo zaplatil. Asi dva dni potom ako mu toto JUDr. Sidor oznámil, podpísal splnomocnenie na zastupovanie v tomto súdnom spore. Reklamu na právne poradenstvo našiel asi v septembri, októbri 2016.

7. Žalobca dňa 3.8.2012 ručným písmom vyplnil a podpísal žiadosť pre VÚB, a.s. o aktiváciu bankomatovej karty (kreditnej platobnej karty s logom Master Card - uvedené v žiadosti - č.I. 5), pričom v žiadosti bol uvedený - tlačným písmom napísaný úverový rámec 2.400 eur a štandardná mesačná splátkach 80 eur. V žiadosti sú uvedené údaje, a to X RPMN 26,07 %, celková čiastka ktorú musí klient zaplatiť 3.695,75 eur, celkové náklady spotrebiteľa 1.295,74 eur, splatnosť splátky 15. deň v mesiaci, priemerná RPMN 221,82 %.

V bode 10. žiadosti je uvedené, že žiadateľ vyhlasuje, že pred podpisom tejto žiadosti sa oboznámil: s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, s (b) cenníkom, ktorý je prílohou tejto žiadosti, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich

určenia, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol písomne doručený a prevzal ho.

V bode 22. v poslednej vete žiadosti je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. OP, Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/ zmluvy.

8. Žalovaný dňa 7.8.2012 písomne schválil uvedenú žiadosť (č.l. 29). Oznámenie je písané v mene VÚB, a.s. splnomocnencom - spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Žalovaný v konaní nepreukázal doručenie toho písomného schválenia žalobcovi. V schválení je uvedené, že presný termín splatnosti splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise z účtu. Táto listina bola súdu predložená zo strany žalovaného. V tejto listine je žalovaným doložená listina - Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (č.l. 28), ktoré nie sú zo strany žalobcu podpísané.

9. Z prehľadu splátok a úhrad - výpis z účtu (č.l. 6 - 10) súd zistil, že žalobca uhradil žalovanému na základe uvedenej zmluvy v splátkach - platbách celkovo sumu 4.594 eur (súčet kreditných transakcií od 11.9.2012 do 26.1.2015). Poslednú platbu uhradil dňa 26.1.2015 v sume 1.879 eur (č.l. 10). Z úveru žalobca vybral celkovo 3.200 eur a to výbermi dňa 22.8.2021 v sume 2000 eur, dňa 15.5.2013 v sume 200 eur a dňa 17.5.2013 v sume 1000 eur. Žalovaný započítaval do debetu úverového účtu aj poplatky za správu kartového účtu, štandardné úroky, sankčné úroky a náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

12. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

13. Podľa § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

14. Podľa § 2 ods. 2 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

19. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

20. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

21. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

22. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 52 ods. 3,4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 4 písm. a), h), k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

30. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20180901>>). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

32. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20180901>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

33. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

34. Podľa § 102 Občianskeho zákonníka, pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby, začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

35. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ako ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

37. Podľa § 451 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

39. Podľa § 455 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. (2) Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

40. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

41. Podľa § 458 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. (2) S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. (3) Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

42. Podľa § 459 Občianskeho zákonníka, ak je predmet bezdôvodného obohatenia povinný vydať ten, kto nebol dobromyseľný, môže súd rozhodnúť, že možno právo uspokojiť aj z vecí, ktoré z bezdôvodného obohatenia nadobudol, a to aj vtedy, ak inak podľa ustanovení Exekučného poriadku výkonu rozhodnutia nepodliehajú. Dokiaľ nie je právo na vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia uspokojené, nesmie dlžník s takými vecami uvedenými v rozhodnutí nakladať.

43. Podľa § čl. 3 ods. 1 Rady 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nekalou podmienkou je podmienka, ktorá napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa. Žiada sa dodať, že slovenské znenie smernice používa pojem "nekalosť", ktorý bol v rámci transpozície do slovenského právneho poriadku preformulovaný na "neprijateľnosť". Preto je možné vychádzať z toho, že ide o synonymické pojmy.

44. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

45. Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

46. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

47. Podľa § 9 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

48. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

49. Podľa § 11 ods. 1 a ods. 2 zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. apríla 2015, sp. zn. 3MCdo 14/2014 sa ustanovenie § 52 ods. 2 vety tretej, podľa ktorej sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

53. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá sporová strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v sporovom konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, ktorý nespĺnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci. Súd vychádza len z dôkazov, ktoré boli stranami v konaní produkované, pričom v zmysle Civilného sporového poriadku je súd v sporovom konaní viazaný návrhmi dôkazov predloženými stranami, čím sám nie je povinný vykonávať dôkazy v prospech jednej alebo druhej strany. Povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2263/2005).

54. Súd posudzoval obsah jednotlivých listinných dôkazov, vyhodnocoval ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti. Súd sa najskôr vysporiadal s námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabránili tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

55. Žalobca podal žalobu dňa 15.3.2017, čo znamená, že súd skúmal, či sú splnené podmienky premlčania úhrad z uzavretej zmluvy pred dňom 15.3.2014 (objektívna trojročná premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Platby realizované pred dňom 15.3.2014 by boli premlčané.

Vzhľadom k tomu, že žalobca uhradil žalovanému po dni 15.3.2014 celkovo sumu 2.719 eur (súčet platieb od 11.4.2014 do 26.1.2015), táto suma nie je premlčaná v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. Preukázané je z výpisu z účtu (č.l. 10) že dňa 26.1.2015 žalobca uhradil žalovanému sumu 1.879 eur, čo je taktiež mimo uplynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby.

56. Čo sa týka subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, začiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa neviaže k dátumu splatnosti, ako je to pri začiatku všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ale k inej skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil (43/2012, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4 Cdo 256/2010 z 28. septembra 2011). Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 154/2004 zo dňa 1.1.2005). Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr (NSSR sp. zn. 1Cdo/67/2011).

Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch, no na účely začiatku premlčacej doby ich nestanovil. Existuje preto obava, že nedôsledným výkladom zákonného termínu „dozvie“ sa potiera rozdiel medzi objektívnou a subjektívnou dobou. Inými slovami povedané, nemožno prikázať všetkým bez rozdielu úrovne mysle byť „advokátom“, aj keď ani u advokátov nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedia až s odstupom času po vykonaní plnenia. Relevanciu má teda to, od kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/114/2019 zo dňa 28.01.2020 a rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 11Co/297/2019). Tu je dôležité zdôrazniť, že ide o subjektívnu dobu, ktorá má takýto názov preto, že pri zvažovaní začiatku jej plynutia treba vždy počítať aj so subjektívnym faktorom, teda s možnosťami a konkrétnymi okolnosťami viažucimi sa na toho, kto si právo v tejto dobe uplatňuje. To sa prejavuje aj v tom, že v prípade, že spotrebiteľ má pochybnosti o korektnosti spotrebiteľskej zmluvy, má právo ich poslať na právne posúdenie (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/13/2018 zo dňa 26.03.2019). V danom prípade sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, vo februári 2017, asi dva dni pred podpísaním splnomocnenia právneho zástupcovi na zastupovanie v tomto súdnom konaní (podľa výpovede žalobcu), t.j. 15.2.2017, keďže splnomocnenie na zastupovanie podpísal dňa 17.2.2017. Žalobca sa od právneho zástupcu dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia a z akého dôvodu vzniklo (platby zo zmluvy ktorá je predmetom sporu) a že práve žalovaný sa na jeho úkor obohatil tým, že mu žalobca uhradil splátky celkovo 4.594 eur namiesto 3.200 eur. Preto od 15.2.2017 začala žalobcovi plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá by skončila 16.2.2019. Žalobca podal žalobu dňa 15.3.2017, t.j. počas plynutia subjektívnej premlčacej doby. Na základe uvedených

skutočností je zrejmé, že neprišlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej doby a uplatnený nárok žalobcu nie je premlčaný. Žalovaný v konaní nepreukázal, že sa žalobca dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia v inom termíne po uplynutí subjektívnej premlčacej doby.

57. V ďalšom sa súd zaoberal oprávnenosťou pohľadávky uplatnenej v tomto konaní. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Vzhľadom na konštatovanie, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, utvára sa priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie sú žiadne pochybnosti, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou a či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej (predtlačenej) zmluvy. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Vo všeobecnosti platí, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany proti porušiteľovi na súde.

58. Súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený Zmluvou o aktivácii bankomatovej karty č. XXXXXXXX zo dňa 7.8.2012 (schválenie žiadosti - akceptácia) je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

59. Súd v rámci výkladu (aplikácie) noriem občianskeho práva vyhodnocoval medze aplikácie zásady zmluvnej voľnosti (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vo svetle princípu proporcionality (čl. 1 Ústavy SR) a dbal na to, aby sa práva nezneužívali (§ 2 OSP). V týchto intenciách, a o to viac v prípadoch, keď je zmluvná voľnosť niektorého z účastníkov zmluvného vzťahu (spotrebiteľa) obmedzená, keďže žiadnym spôsobom nemôže ovplyvňovať obsah zmluvných dojednaní, musel zväziť proporcionality každého jednotlivého zmluvného ustanovenia a vyvodiť z neho primerané následky. Ani legitímne očakávania žalovaného (veriteľa) nemôže byť prekážkou v deklarovaní niektorého zo zmluvných dojednaní ako neplatného, a to najmä v prípadoch, keď tieto ustanovenia sám v zmluve a zmluvných podmienkach formuloval.

60. Ide tu o právo žalobcov vyplývajúce zo záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľskej zmluvy, pri ktorej s prihliadnutím na všetky okolnosti žalobcovia ako spotrebiteľia jej obsah podstatným spôsobom neovplyvňovali a teda súd prihliadal na to, či uzavretá zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré by na škodu spotrebiteľa zakladali nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán. Záonné ustanovenia, ktoré na skutkový stav aplikoval, vykladal vo svetle ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku ako aj nepriameho účinku smerníc 93/13/ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a smerníc o spotrebiteľských úveroch 87/102/ES, 90/88/ES, 98/7/ES. Pri tzv. spotrebiteľských zmluvách t.j. právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ zväčša podnikateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je úmyslom zákonodarcu chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami.

61. Súd opätovne preskúmal obsah zmluvy a okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy. Súd posudzujúc predmetnú zmluvu o úvere túto podriadil podľa obsahu hlavných záväzkov účastníkov z právneho hľadiska pod zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. Súd mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom došlo dňa 7.8.2012 k platnému uzatvoreniu zmluvy o aktivácii pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX (žiadosť o aktiváciu bola zo strany žalovaného akceptovaná). Jedná sa pritom podľa označenia zmluvy o kreditnú kartu a revolvingový úver (označenie malými písmenami v zátvorke vľavo hore prvej strany). Zmluva má charakter spotrebiteľského úveru a je absolútnym obchodom.

62. Pre takto označený revolvingový úver je typické, že dlžníkovi je poskytnutý určitý úverový rámec, v rámci ktorého môže dlžník čerpať peňažné prostriedky (ale aj nemusí) a to až do výšky dohodnutého úverového rámca. Veriteľ tento úver vždy dopĺňa do dohodnutej výšky a úverový vzťah tak môže fungovať dobu neurčitú, pričom najčastejším spôsobom poskytovania revolvingu je prostredníctvom kreditných kariet. Pri revolvingovom úvere nie je dobre možné počas čerpania určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, pretože úver sa čerpá a dopĺňa, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Preto v danej zmluve sa nachádza len indikatívny výpočet RPMN, ktorý nie je skutočný, ale len predpokladaný. Reálny výška RPMN sa v zmluve nenachádza. Žalovaný vystupoval voči žalobcovi ako právnická osoba, ktorá poskytuje úvery v rámci predmetu svojho podnikania v zmysle § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a žalobca ako fyzická osoba, ktorá nečerpala finančné prostriedky na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania v zmysle § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z týchto dôvodov by daný vzťah medzi žalobcom a žalovaným mal byť z formálneho hľadiska posudzovaný ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmysle ustanovení § 1 ods. 2 uvedeného zákona je spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, s výnimkou zmlúv vymedzených v § 1 ods. 3 cit. zákona. Išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré musí spotrebiteľ po uplynutí dohodnutej doby vrátiť.

63. Potom na základe len formálneho označenia zmluvy a zmluvného vzťahu by zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom pre zmluvy o úvere poskytovanom vo forme - kreditné karty - revolvingový úver. Takáto zmluva by nemohla byť považovaná za zmluvu dohodnutú bez úrokov a poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b), t.j. že by žalovanému nepatrili úroky a poplatky na zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a písm. b) Zák. č. 129/2010 Z.z.

64. Z vykonaných dôkazov však vyplýva, že zmluva o úvere bola uzatváraná tak, že žalobcovi bol doručená listina - návrh zmluvy - „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ a obálka na spätné zaslanie tejto žiadosti. Táto skutočnosť vyplýva z jeho výpovede. Žiadne iné listiny mu doručené neboli. O pravdivosti skutočnosti svedčí aj skutočnosť, že štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere predložené žalovaným (č.l. 28), ktoré nie sú zo strany žalobcu podpísané a tieto by za riadnych okolností uzatvárania zmluvy mali byť doručené žalobcovi - budúcemu dlžníkovi pred uzatvorením zmluvného vzťahu - podpísaním zmluvy. Takto pred uzatvorením zmluvy by mali byť žalobcovi - budúcemu dlžníkovi doručené aspoň na oboznámenie aj ďalšie listiny - prílohy (pokiaľ majú byť neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy). Takto by mali byť žalobcovi doručené na oboznámenie v zmysle bodu 10. „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ aj (a) OP, ktoré mali byť súčasťou tejto žiadosti, (b) Cenník a (c) Zmluvné podmienky. Žalovaný v konaní nepreukázal, že uvedené listiny, ktoré by mali byť súčasťou zmluvy, boli skutočne žalobcovi doručené pred uzatvorením zmluvy o úvere. Z uvedeného vyplýva, že tieto prílohy nie sú súčasťou zmluvy.

65. Podľa obsahu zmluvy (náležitostí) a okolností za akých bola zo strany žalobcu podpísaná „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ a za akých bola medzi zmluvnými stranami zmluva o úvere uzatvorená však vyplýva, že táto Zmluva o aktivácii pôžičkovej karty Quatro (Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro ktorá bola žalobcom akceptovaná) nie je zmluvou o revolvingovom úvere, ale javí sa podľa obsahu ako zmluva o poskytnutí splátkového úveru (úverový rámec 2.400 eur, štandardná mesačná splátka 80 eur, štandardná úroková sadzba 22,80 % ročne). Táto zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by priamo (okrem označenia malými písmenami v zátvorke) charakterizovali, že sa jedná o revolvingový úver a neobsahuje práva a povinnosti žalovaného vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere. Tieto skutočnosti potvrdil aj žalovaný vo svojej výpovedi keď uviedol, že si chcel požičať finančné prostriedky, keďže vtedy potreboval finančné prostriedky. Žalobca pri uzatvorení zmluvy na základe „Žiadosti o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro“ nerozlišoval rozdiely medzi bežným úverom a revolvingovým úverom. Pritom v zmluve nie je uvedené, že pokiaľ žalobca po mesiaci uhradí celú sumu, ktorú si v priebehu mesiaca požičal, že nebude uhrádzať žiadne úroky a že môže znovu v nasledujúcom mesiaci vyberať ďalšie finančné prostriedky do sumy 2.400 eur. Pokiaľ si žalobca v danom prípade chcel požičať jednorazovo sumu 2.400 eur a túto postupne splácať mesačnými splátkami (štandardná mesačná splátka 80 eur), táto forma úveru s kreditnou platobnou kartou je na daný účel finančne najvýhodnejšia. Žalobca na dosiahnutie požičania sumy 2.400 eur mal mať možnosť uzatvoriť riadnu zmluvu o úvere s uvedením všetkých zákonných náležitostí (Zák. č. 129/2010 Z.z.), kde úroková sadzba bola omnoho nižšia. Za týchto okolností konanie žalovaného (aj keď v zastúpení CFH - Consumer Finance Holding, a.s.) sa v zmysle § 8 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z.z.,

považuje za klamlivú obchodnú praktiku, nakoľko zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. je takéto konanie veriteľa zakázané. Na základe uvedeného súd posudzoval uvedenú uzatvorenú zmluvu ako zmluvu o splátkovom úvere, ktorá bola fakticky podľa jej obsahu v danom prípade medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená. (Obdobným prípadom sa zaoberal vo svojom rozsudku Krajský súd v Trnave sp. zn. 11Co/297/2019).

66. Na základe uvedených skutočností súd je názoru, že táto zmluva o splátkovom úvere neobsahuje dohodu o uhrádzaní sankčných úrokov a poplatkov a neobsahuje výšku týchto poplatkov, táto zmluva obsahuje len výšku úrokovej sadzby z poskytnutého úveru a výšku mesačnej splátky. Obchodné podmienky (č.l. 31-32) a Cenník (č.l. 33-36) nie sú súčasťou zmluvy, nie sú ani žalobcom podpísané a žalovaný nepreukázal že by sa žalobca s obchodnými podmienkami a s Cenníkom pred podpisom Zmluvy oboznámil. Žalobca vo svojej výpovedi poprel, že by mu obchodné podmienky a Cenník boli zaslané zo strany žalovaného a že by vedel o ich obsahu. Pritom poplatky pri úvere sú jednou z podstatných náležitostí zmluvy, nakoľko žalovaný na základe cenníka účtuje žalovanému pravidelné poplatky a tiež poplatky súvisiace s platbami a transakciami pomocou kreditnej karty. Preto je súd názoru, že v zmluve nie je dohodnutá výška poplatkov a tiež poplatky ako také. Tieto údaje sú významnými náležitosťami zmluvy, na základe ktorých sa dlžník rozhoduje, či takúto zmluvu uzatvorí a získava informácie, aké povinnosti mu zo zmluvy vyplývajú. Pokiaľ tieto náležitosti zmluva neobsahuje, neboli preto zmluvne dohodnuté a pre veriteľa potom nevznikol nárok na poplatky, nakoľko neboli v zmluve dohodnuté.

67. Uvedená zmluva neobsahuje ani dohodu o počte splátok. Pri jej absencii nie je zrejmé, z akého zdroja čerpal žalovaný ako navrhovateľ zmluvy, keď v indikatívnom výpočte RPMN v časti V. bod 1. Zmluvy uvádza 47 splátok. Ak sa zmluvné strany nedohodli na počte splátok, potom nie je možné zistiť, či je takto uvedený indikatívny výpočet RPMN správny a možno dospieť k záveru, že v zmluve uvedený nie je. V zmluve potom absentuje uvedenie náležitosti RPMN. V zmluve taktiež absentuje aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (uvedená suma 3.695,74 eur je len indikatívna).

68. Vzhľadom na chýbajúce náležitosti zmluvy a to: uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počet splátok, termín konečnej splatnosti a celkovú čiastku musí spotrebiteľ zaplatiť, súd považoval zmluvu o úvere zo dňa 7.8.2012 za platnú, avšak úver sa považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v zmluve absentujú náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 písm. f), písm. j), písm. k) Zák. č. 129/2010 Z.z.

69. Žalovaný má potom na základe tejto zmluvy o úvere nárok len na sumu, ktorú poskytol žalobcovi vo forme úveru bez úrokov a poplatkov. Žalobca preukázal, že žalovanému uhradil titulom splátok, úrokov, sankčného úroku a poplatkov (úhrada, správa kartového účtu, spracovanie poštovej poukážky, náklady vymáhania do okamžitej splatnosti) celkovo sumu 4.594 eur (č.l. 10). Celkový výber žalobcu z úveru bol 3.200 eur), čo vyplýva z výpisov z účtu (č.l. 6 až 10). Na základe uvedeného je súd názoru, že žalobca v konaní dostatočne preukázal, že finančné prostriedky v sume 1.394 eur (vklad 4.594 eur - 3.200 eur = 1.394 eur), boli uhradené žalovanému vo väčšej výške, než vo výške na ktorú mal žalovaný nárok. Tým žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie, nakoľko získal plnenie bez právneho dôvodu, na ktorého vydanie má žalobcova právo v zmysle § 451 ods. 1 O.Z. Žalobca má preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.394 eur. Na základe uvedeného súd žalobcovi priznal v konaní uplatnenú pohľadávku.

70. Keďže žalovaný bol dňa 23.12.2016 zo strany žalobcu vyzvaný na vrátenie bezdôvodného obohatenia do 14 dní od doručenia výzvy a nezaplatil svoj dlh riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobcovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania zo sumy priznanej súdom odo dňa tejto výzvy. Žalovaný nepoprel že by výzvu na plnenie neprevzal, taktiež netvrdil, že by výzvu prevzal v iný - neskorší deň. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.394 eur od 23.12.2016 až do zaplatenia, pretože takto priznané úroky z omeškania sú v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

71. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

72. Podľa § 262 ods. 1,2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

73. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal podľa pomeru jeho úspechu vo veci nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (trovy konania pred súdom prvej inštancie a pred súdom druhej inštancie), keďže žalobca bol v konaní plne úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

74. Podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch je žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Súd žalobe žalobcu v rozsahu 1.394 eur. Keďže súd priznal žalobcovi sumu vo výške 1.394 eur titulom bezdôvodného obohatenia, súd z tejto sumy vypočítal výšku súdneho poplatku ktorá sa má uhradiť v tomto spore z priznaného plnenia, t.j. 83,50 eur (podľa položky 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch).

75. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresný súd Skalica, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za

následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd. (§ 29 prvá veta zákona č. 233/1995 Z.z.).